

[Aase Glæsen.]

mødrehjælpen, hvorefter vi må konstatere, at det vil være nødvendigt at opbygge en ny instans i hvert amt med et centralt nævn på landsplan. Når man dykker længere ned i problematikken, begynder man imidlertid at forstå, at ministeren må have haft det meget vanskeligt. Problemet er blot, at vi kun antydningssvis får besked om, hvorfor adoptionsudvalgets flertalsindstilling ikke kunne bruges, og næppe nok får antydning af, at end ikke de kommunale organisationer, nemlig Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, er enige i dette forslag.

Jeg kan godt se, at det har været svært for ministeren at lande andre steder end dér, hvor han faktisk er landet, og vi anerkender det foreløbige, der ligger i formuleringen af lovens tekst vedrørende adoptionsnævnets opgaver. Men jeg skal på det radikale venstres vegne fremhæve, at det vil være nødvendigt i retsudvalget at gå grundigt ind i de problemer og overvejelser, som ligger til grund for ministerens forslag. Der er ikke i det foreliggende materiale oplysninger nok til, at vi forlods tør sige, at dette er den rigtige metode.

Må jeg i øvrigt spørge ministeren, hvordan det kan gå til, at et udvalg, nedsat af justitsministeriet, barsler med en flertalsindstilling, som kasseres af rent lovtekniske og juridiske grunde af indenrigsministeriet. Det er ikke den slags, der virker fremmende på beslutningsprocesserne eller medvirker til, at vi her i tinget kan tage stilling på et solidt grundlag.

Når vi er inde på adoptionslovens område, er der naturligvis meget andet, man kunne ønske sig at trække frem. Det falder uden for dagsordenen i dag, men jeg vil gerne nævne, at vi i det radikale venstre føler, at der er behov for at få diskuteret igen om de retningslinjer, hvorefter adoptionsansøgere undersøges, og den praksis, der efterhånden er indført af justitsministeriet i spørgsmålet om tvangsadoption.

Der er imidlertid et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil have afklaret allerede i dag: hvilken rolle skal justitsministeriet spille i fremtiden i disse sager? Jeg opfatter lovteksten og bemærkningerne således, at adoptionsnævnets afgørelser bliver endelige. Det kan jeg erklære mig enig i, men vil gerne have bekræftet, at det forholder sig sådan.

Til de øvrige dele af forslaget skal jeg kort sige, at vi er enige i formuleringen af § 4 a, stk. 2, og at vi er enige i, at de mennesker, der skal arbejde i samråd og adoptionsnævn, skal have pålagt dette som tjenstligt arbejde. Vi vil gerne have lejlighed til at se nærmere på problemerne omkring plejetilfældelserne under udvalgsarbejdet, og vi er enige med ministeriet i, at der er behov for retningslinjer, der sikrer ensartede procedurer overalt i landet.

Til slut vil jeg gerne understrege, at uanset hvilken ordning vi måtte ende med at anbefale i udvalget, vil vor stillingtagen være afhængig af, i hvilken grad grundtanken i al adoption er tilgodeset, nemlig hensynet til barnet. Ingen voksne har krav på, at samfundet skaffer dem et barn, men det barn, som af en eller anden grund skal bortadopteret, har krav på, at samfundet til det yderste anstrenger sig for at finde netop de forældre og det miljø, som vil give de optimale opvækstvilkår for netop dette barn. Det er en uhyre vanskelig opgave for myndighederne, det erkender vi, men vi er overbevist om, at det kan og skal gøres under en form, som føles acceptabel også af adoptanterne.

Det radikale venstre kan tilsige forslaget positiv udvalgsbehandling.

Hagen Hagensen (KF):

Når man er kommet så langt hen i ordførernes række og de tidligere ordførere har sagt en hel del også om enkeltheder i det forslag, der er til behandling, behøver man ikke sige så overvældende meget, når man mener, forslaget er godt. Jeg synes, ministeren har haft en heldig hånd, når henses til de forhåndenværende muligheder, der har været.

Med hensyn til undersøgelsernes omfang synes jeg, der er ramt ret, ligesom jeg også kan godkende den ordning med samråd, der vil blive indført for godkendelser.

Jeg kan beklage, hvad vist ministeren også gør, at det vil være nødvendigt at instituere et nyt nævn, selv om det også kommer til at varetage flere opgaver end dem, der lige er nævnt i lovforslaget, men jeg noterer med tilfredshed, at deltagelse i samråd og i nævn i vidt omfang vil kunne pålægges som tjenestepligt.

I øvrigt skal jeg ikke gå ind i enkeltheder;